
Der var engang en ung og eventyrlysten pige, der kendte alle afsides steder i et fortryllet kongerige. Kongeriget mistede nemlig mad om natten, når alle sov, fordi maden kom til live og listede sig selv ud. Det længste, man havde fulgt maden, var til en mørk grotte, men om morgenen var maden væk. Den, der kunne finde årsagen til madens forsvinden, ville få en af kongens tre prinsesser at gifte sig med. Det var den unge pige ikke interesseret i. Hun skulle nemlig ud på eventyr, men hun havde allerede været alle steder i hele kongeriget, bortset fra havet. Hun skyndte sig derfor til den lokale heks. Hun fortalte heksen, at hun skulle udforske havet, så det ville være godt, hvis hun ikke druknede. Heksen vidste, hvor farligt havet var, så hun sagde, at pigen skulle finde den flotteste urt på det højeste bjerg, det grønneste mos i den dybeste grotte, og et sværd, som kunne hugge en kæmpe i to. Pigen var dog ikke bange. Samme dag havde hun fået blomsten fra det højeste bjerg. Dagen efter havde hun mosset fra den dybeste grotte. På tredjedagen fandt hun sin fars gamle sværd og skyndte sig endnu engang hen til heksen. Med ingredienserne lavede heksen en drik, som gjorde, at pigen kunne holde vejret så længe, som hun havde brug for. Heksen gav også pigen en magisk sten, som skulle fange blikket af enhver, som kiggede på den, for en ung pige kunne man ikke bare sende til sin død. Hele dagen og hele aftenen brugte pigen på at udforske havet. Da det blev nat, så hun pludselig en strøm af mad, der begav sig mod den mørkeste og dybeste del af havet. Maden kom fra et hul i siden af en klippe, som måtte være forbundet til den mørke grotte, hvor maden forsvandt. Pigen fulgte efter maden og så tre store undervandstrolde spise af den gode mad. Hun tog ud den magiske sten, før troldene kunne angribe, og fangede deres blikke. Mens troldene kun kunne stirre på stenen, huggede hun hovederne af dem alle tre og bragte hovederne direkte til kongen. Kongen holdt sit ord og gav den unge pige en af sine prinsesser og det halve af kongeriget, og de levede alle lykkeligt til deres dages ende.